

KINH CHỮ PHÁP TẬP YẾU

QUYỂN 6

Phẩm 13: PHƯỚC NGHIỆP, CHẴNG PHẢI PHƯỚC NGHIỆP

*Những nghiệp đã tạo tác
Là phước, không phải phước
Trói buộc những hữu tình
Nhất định chịu quả khổ.
Kẻ ngu tâm như cá
Bơi lội trong sông ái
Vui cười tạo nghiệp ác
Kêu thương tự chịu khổ.
Xưa cùng tạo tội lỗi
Với nô bộc, tùy tùng
Sau chịu quả báo khổ
Không ai thay thế nhau.
Do bạn bè, quyến thuộc
Hợp nhau tạo các tội
Đời sau theo bên mình
Chỉ nghiệp ác đã tạo.
Như hoa ở nơi nào
Hương thơm không rời bỏ
Nghiệp thiện ác cũng thế
Ở nơi nào cũng theo.
Chúng sinh do tự nghiệp
Nhân quả luôn tương xứng
Làm lành sinh cõi trời
Được hưởng vui thù thắng.
Quả báo của nghiệp ác
Là chịu khổ nặng nề
Đọa trong ba đường ác
Khổ ấy không gì bằng.
Chính vì ba nghiệp ấy
Tạo tác khắp ba cõi
Luôn sinh khởi ba độc
Sẽ đọa ba đường ác.
Những chúng sinh ngu muội
Vì nhân duyên hòa hợp
Trôi lăn trong ba cõi
Đều theo nghiệp của mình.
Mình làm, người không chịu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người làm, mình chẳng nhận
Phải biết nghiệp mình làm
Nhất định phải chịu quả.
Nghiệp tuy có nhiều loại
Chỉ chín chốn thọ báo
Vì chúng nương lẫn nhau
Thành bốn mươi thứ ác.
Tự gây tạo một nghiệp
Phải chịu một quả báo
Đọa trong đường hiểm nạn
Không hề có bạn bè.
Hoặc bị người khuyến dụ
Tạo tác các nghiệp ác
Sau khi chịu quả báo
Người ấy không cứu được.
Nghiệp thành chẳng trước sau
Hay đời này đời khác
Hoặc tạo tác ở đây
Hoặc chịu quả nơi khác.
Chính vì nghiệp thiện, ác
Lưu chuyển trong luân hồi
Bị gió nghiệp thổi động
Mà chịu quả khổ vui.
Kẻ ngu tâm tán loạn
Luôn tham đắm dục lạc
Không chánh tuệ quyết đoán
Điều ác càng tăng trưởng.
Chúng sinh tham đắm dục
Bị ngu si che lấp
Báo ác hiện trước mặt
Đọa vào nơi tối tăm.
Vì tâm không vui thích
Chánh pháp của Đức Phật
Ở mãi trong địa ngục
Chịu quả khổ lâu dài.
Vô tử luân hồi khổ
Bị lưới nghiệp trói buộc
Diệt rồi lại sinh ra
Đều do tâm tạo tác.
Từ cõi trời đọa lạc
Ở địa ngục sinh Thiên
Hoặc sinh trong cõi người
Hay chịu quả ngã quỷ.
Tất cả nhân khổ vui
Đều do mình tạo tác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nương nhau mà sinh khởi
Không do trời Tự tại.
Luân hồi trong sinh tử
Tạo vô số nghiệp ác
Chỉ Phật mới chứng biết
Kẻ khác không thể hiểu.
Phi pháp được quả lành
Nhân này là điên đảo
Nên biết quả lãnh thọ
Luôn tương xứng với nhân.
Nếu nhân quả tương xứng
Là thuận với chánh lý
Các pháp hữu vi này
Đều từ nhân duyên sinh.
Chưa thấy người vô tội
Mà vào chốn địa ngục
Nhất định do nghiệp ác
Phải chịu quả báo khổ.
Người cố tạo nghiệp ác
Bám chặt không hối hận
Bị nghiệp lực ràng buộc
Sẽ đọa trong đường ác.
Chưa thấy nghiệp bất thiện
Dẫn sinh quả báo vui
Chỉ Phật nói chân thật
Giảng dạy đạo đối trị.
Như nhờ đèn có sáng
Phải do nghiệp chịu quả
Tất cả mọi hành động
Đều từ nhân duyên sinh.
Vì những nhân duyên đó
Mọi quả báo chuyển theo
Khéo thông đạt tướng này
Là hiểu biết chân thật.
Chẳng giống trời Tự tại
Không nhân mà tạo thành
Các pháp do duyên sinh
Như Lai dạy như thế.
Do vô thì luân hồi
Nghiệp báo luôn tương tự
Chẳng điên đảo phân biệt
Từ nhân duyên mà có.
Chúng sinh bị si mê
Không nhằm chán ái dục
Nếu không hiểu nghiệp báo*

Làm sao được tịch tĩnh?
Người sống trong Phật pháp
Không hiểu đạo, phi đạo
Vi si, không chánh tuệ
Luôn sinh ra nhiệt não.
Thấy người vui như ý
Vui ấy từ duyên sinh
Các pháp đều do tâm
Lại cũng do mình làm.
Pháp hữu vi vô thường
Như bọt nước chẳng lâu
Hãy thực hành hạnh lành
Được lợi ích hai đời.
Thấy nghiệp báo thế gian
Và chư Thiên thoái đạo
Người nào thích phóng dật
Nhất định chẳng sướng vui.
Dây nghiệp lại rất dài
Chắc chắn khó ra khỏi
Trói buộc kẻ ngu muội
Cách xa đạo Bồ-đề.
Trí tuệ như gươm bén
Có thể cắt đứt nó
Lìa ngu si, nhiệt não
Để đến bờ giải thoát.
Do nghiệp chịu quả ấy
Tương xứng với thiện, ác
Người trí không hề quên
Nhân quả luôn chắc chắn.
Do nhân duyên hòa hợp
Sinh ra thân hình này
Trói buộc loài hữu tình
Luân hồi không giải thoát.
Vì bị chúng trói buộc
Bức bách khó chịu được
Hãy tu nhân giải thoát
Chấm dứt mọi khổ đau.
Nghiệp lực khéo câu móc
Lại lôi kéo chúng sinh
Sinh bất cứ nơi nào
Đều bị nghiệp thọ quả.
Nghiệp quả như bánh xe
Lăn chuyển trong ba cõi
Hãy xa lìa tội lỗi
Luôn tu hạnh thù thắng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bố thí như bình sạch
Chứa nước giới chánh tuệ
Người trí khéo giữ gìn
Diệt lửa nghiệp ba cõi.
Nếu buông thả ba nghiệp
Ba độc sẽ chuyển theo
Giong ruổi trong ba cõi
Vì ba thứ ngu si.
Tất cả các chúng sinh
Bị khổ não bức bách
Đều do nghiệp mình làm
Luôn nương tựa để sống.
Nếu không có nhân lành
Làm sao được vui sướng
Theo nghiệp chịu quả báo
Như hạt giống sinh trái.
Lại như nắng mùa xuân
Làm cỏ cây tươi tốt
Quả từ nhân sinh khởi
Không nhân thì không quả.
Bị dây nghiệp trời buộc
Qua lại trăm ngàn đời
Như bánh xe thế gian
Nhờ máy móc chuyển động.
Ba độc rất bền chắc
Chúng sinh khó giải thoát
Lìa tội lỗi tham, sân
Khéo vượt khỏi ba cõi.
Người với lòng vui sướng
Tu tập hạnh thù thắng
Vị nhờ nhân duyên đó
Được quả báo thù thắng.
Nghiệp như người thợ vẽ
Khéo vẽ mọi hình tượng
Hoặc người, hoặc là trời
Vẽ mãi vô cùng tận.
Vô số bức họa ấy
Đều do nghiệp biến hóa
Biểu hiện nhiều màu sắc
Nên thấy được rõ ràng.
Tường vỡ, họa cũng không
Rốt cuộc đều hư hoại
Thân này tuy chấm dứt
Nghiệp ấy vẫn trường tồn.
Si mê che chúng sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bị nghiệp lực trói buộc
Vô thủ trong sinh tử
Như vành tròn luôn xoay.
Như gió, nắng, tro, bụi
Làm hư hoại bức họa
Nghiệp duyên phải lãnh chịu
Chưa bao giờ dừng bỏ.
Hãy quán xét quá khứ
Nghiệp bất thiện đã làm
Ở bất cứ nơi nào
Theo nghiệp mà chịu quả.
Các nghiệp ác vi tế
Bậc thượng, trung và hạ
Đều giải thoát được hết
Là người trí tối thượng.
Lại nữa các hữu tình
Tạo nghiệp thiện, bất thiện
Nhất định sẽ có được
Vui sướng và khổ não.
Ai trái lời Phật dạy
Chính là kẻ ngu si
Mãi mãi không thoát khỏi
Vô lượng khổ não kia.
Trời, Người, A-tu-la
Địa ngục, quỷ, súc sinh
Đều là do nghiệp lực
Hãy hành động trí tuệ.
Vi tuệ ác phân biệt
Tạo vô lượng nghiệp ác
Qua lại trong các cõi
Chịu quả ắt đã biết.
Nếu người làm việc thiện
Sau được sinh cõi trời
Nghiệp ác chìm ba đường
Như diễn viên thay áo.
Dây nghiệp rất chắc dài
Trói khắp cả ba cõi
Chúng sinh do tự nghiệp
Như tấm nệm vành xe.
Hoặc sinh trong cõi trời
Hoặc chìm nơi hiểm nạn
Xoay vẫn mãi không ngừng
Theo nghiệp mà thọ quả.
Hữu tình sinh lên trời
Đều do làm nghiệp thiện

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như hoa sen tốt đẹp
Thanh tịnh vượt khỏi ao.
Người nã làm việc lành
Chắc chắn không bị mất
Thường sống nơi an ổn
Được quả báo như ý.
Kẻ ngu không tạo nhân
Mong được quả an vui
Ví như trong bãi cát
Không thể tìm được bơ.
Nếu tu tập nhân lành
Sẽ được hưởng an lạc
Không nhân mà được quả
Như tìm trái ngoài cây.
Chúng sinh vì nghiệp lực
Chịu quả không nhất định
Như ném cát hư không
Theo gió bay rơi rớt.
Nhân duyên làm hộp tan
Khổ vui cũng như thế
Đều do nghiệp ràng buộc
Không nên tạo tội lỗi.
Vô biên chủng tử nghiệp
Biến hóa trong sáu đường
Đều từ tâm sinh khởi
Là lời Phật chân thật.
Tâm này khó điều phục
Thích tạo tác các nghiệp
Như thêu vẽ chúng sinh
Chỉ Phật mới biết được.
Như một hạt giống lúa
Sinh ra trăm ngàn hạt
Lưới nghiệp cũng như vậy
Không tài nào lường hết.
Như dây buộc chim bay
Tuy cao nhưng vẫn đến
Nghiệp lực buộc chúng sinh
Qua lại cũng như thế.
Kẻ ngu không chánh kiến
Chẳng hiểu tướng tội phước
Tuần hoàn trong ba cõi
Riêng mình chịu khổ đau.
Ai rõ nghiệp thiện, ác
Là ngộ pháp sinh diệt
Đó là người chân thật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đạt đến bờ giải thoát.
Ai xa Thiện tri thức
Là gần gũi bạn ác
Bỏ pháp, tham của cải
Không tin quả khổ sau.
Vì không hiểu nghiệp báo
Nên không biết tội phước
Hữu tình nghi si ấy
Chịu mãi sự khổ não.
Thế trí sinh ngã mạn
Thường nói những lời suông
Không hiểu nhân duyên nghiệp
Thường chịu khổ luân hồi.
Như người bị tù lâu
Bỗng nhiên được phóng thích
Bạn bè và quyến thuộc
Vui vẻ cùng chúc mừng.
Như ở trong địa ngục
Nghiệp hết, được giải thoát
Nhờ sức nghiệp thiện trước
Được sinh lên cõi trời.
Hưởng dục lạc chư Thiên
Đủ vô lượng trang sức
Ở đó lại tu nhân
Chuyển sinh nơi thù thắng.
Nếu không tu nghiệp thiện
Phước hết sẽ đọa lạc
Tướng suy hiện trước mắt
Như dầu hết đèn tắt.
Chết đây sinh nơi kia
Xoay tròn trong ba cõi
Theo gió nghiệp chuyển động
Làm sao được giải thoát?
Người trí được tự tại
Không bị vướng luân hồi
Không để dây nghiệp ấy
Trói buộc được thân mình.
Giả sử chất tơ sen
Bằng ngọn núi Tu-di
Dây nghiệp cũng như vậy
Không thể trói người trí.
Người trí trong luân hồi
Như Tu-di chẳng động
Xa lìa mọi ưu não
Thoát khỏi những sợ lo.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như chut Phật đã biết
Nhân quả luôn tương xứng
Nếu tạo nghiệp quá nhiều
Nhân quả cũng như thế.
Luôn tạo tác các nghiệp
Phải chịu nhiều loại quả
Vì tạo tác như thế
Nên sẽ bị trói buộc.
Người nào tạo nghiệp lành
Nhất định được quả vui
Thân khỏe, đẹp, sống lâu
Được mọi người tôn kính.
Phước nghiệp sẽ có ngay
Như đốt đèn được sáng
Nghiệp báo không sai khác
Đều do tâm tạo ra.
Tất cả những chúng sinh
Phước hết mạng tiêu tán
Thân bị lửa thiêu đốt
Chẳng có chút yên vui.
Lại nữa các chúng sinh
Do bản tâm sai biệt
Tạo tác mọi nghiệp nhân
Trói buộc trong ba cõi
Người tâm ngọng cả đời
Do làm việc bất thiện.
Mong cầu quả an vui
Như khuấy nước tìm lửa
Nếu không làm việc thiện
Quả vui sẽ không sinh.
Kẻ ham thích buông lung
Ắt không có công đức
Bị dây nghiệp lôi kéo
Ngu độn nào biết gì.
Dây này không chặt được
Khổ hết mới giải thoát
Chúng sinh vì nghiệp lực
Quả lại trong luân hồi.
Diệt dây sinh ở kia
Đều là do nhân trước
Kẻ ngu tham nắm dục
Chưa bao giờ tỏ ngộ.
Do tham ái giúp nhau
Bao giờ mới hết khổ
Kẻ ngu không nhàm chán

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ham thích những dục lạc.
Chính vì không biết chán
Tự chuốc lấy diệt suy
Phước báo trong đời này
Nghịệp hết, vui không còn.
Do nhiều sự buông lung
Lâm chung mới biết được
Sinh vô lượng phân biệt
Tất cả nghịệp đã làm.
Đều tùy theo nghịệp nhân
Mà tự chịu quả báo
Chúng sinh đi theo nghịệp
Và đến cũng do nghịệp.
Hoặc được hưởng an lạc
Hoặc chịu lấy khổ đau
Người được sinh cõi trời
Hưởng diệu lạc năm dục.
Phước hết bị thoái đọa
Không có ai cứu được
Lại nữa nhân luân hồi
Đều từ hư vọng sinh.
Phật dùng trí chân thật
Dạy chánh đạo giải thoát
Ai tu tập nghịệp thiện
Tương ưng giới, định, tuệ.
Không phải nhân luân hồi
An trụ vui thanh tịnh
Phước báo vô cùng tận
Không nên sống buông lung.
Hãy nhất tâm rốt ráo
Siêng tu hạnh thù thắng
Người đầy đủ phước báo
Hãy xa việc bất thiện.
Làm lành lên đường Thánh
Tạo ác chịu tai ương
Người nào làm việc lành
Dũng mãnh chẳng thoái lui.
Thường được vui tịch tĩnh
Đạt đến đạo Bồ-đề
Người nào thích phóng dật
Thích làm việc bất thiện.
Phước đức sẽ giảm dần
Phải đọa trong đường ác
Nghịệp lực như xích đu
Đều do tâm biến hóa.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chúng sinh bị si gạt
Thường lưu chuyển theo đó
Sinh tử như bánh xe
Mười hai xứ như cãm.
Xoay vẫn ở thế gian
Đều do tâm sai khiến
Vì tâm tạo nghiệp lành
Đẫn sinh đến cõi trời.
Bị cảnh giới mê hoặc
Không xét khổ sau này
Hãy suy xét hành động
Giữa vui và chẳng vui.
Nghiệp khổ, vui tuy khác
Đều từ nhân duyên sinh
Thế gian không vui sướng
Là do nghiệp trói buộc.
Vui hết khổ hiện tiền
Đều do tâm tạo tác
Chúng sinh vì gió nghiệp
Thổi bay đến các cõi.
Lại sinh tâm ham thích
Là do nghiệp buộc ràng
Chỉ nghiệp thiện, bất thiện
Theo mãi đến đời sau.
Giống như hái cánh hoa
Hương thơm sẽ theo đó
Tự nghiệp khiến chúng sinh
Trôi lăn trong sinh diệt.
Ví như cái xích đu
Lên xuống mãi không ngừng
Qua lại trong sáu đường
Trời, Người, A-tu-la...
Bị ngu si che lấp
Không hiểu biết chân thật
Như bánh xe ở đời
Xoay tròn theo tay quay.
Bị nghiệp lực xô đẩy
Nhanh chóng không gì bằng
Do nghiệp lực ràng buộc
Mười hai chi hòa hợp.
Đó là vòng duyên sinh
Thế gian không biết được
Chư Thiên bị si phủ
Luôn tham đắm cảnh dục.
Chỉ quả nghiệp trường tồn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Niềm vui không tích tụ
Vì không biết nghiệp thiện
Như thuốc hay, đèn sáng.
Trừ tối, được khinh an
Cứu lành được tất cả.
Chịu cực khổ khó kham
Và mọi sự kinh sợ
Nghiệp này có sức mạnh
Không phát sinh mỗi mảy.
Hết mạng sống cõi trời
Sinh xuống chốn nhân gian
Khi chấm dứt tuổi thọ
Chết đọa vào địa ngục.
Khởi ngục làm bàng sinh
Sau đọa làm ngựa quỉ
Đều là do gió nghiệp
Bay mãi không dừng yên.
Chúng sinh ngu si ấy
Chưa bao giờ tỏ ngộ
Chúng sinh lái xe nghiệp
Đi khắp trong ba cõi.
Xe khác không như thế
Nhanh chóng không gì bằng
Nếu làm việc thanh tịnh
Sẽ được hưởng phước báo.
Chỉ ở trong đời này
Mới biết được tự nghiệp
Nghiệp như vật theo về
Đều do tâm sinh khởi.
Về khắp cả mọi nơi
Mãi mãi không hoại diệt
Phước báo rất rộng lớn
Đều từ nghiệp sinh ra.
Khi phước nghiệp chấm dứt
Niềm vui cũng tán hoại
Nếu không bỏ nghiệp lành
Niềm vui càng tăng trưởng.
Vì vậy với nhân lành
Hãy thường xuyên tu tập
Ở trong trăm ngàn đời
Thọ đủ loại thân hình.
Bị nghiệp lực trói buộc
Không hề có an vui
Nếu tạo tất cả nhân
Sẽ chịu hết thấy quả.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hãy ở trong đời này
Siêng tu các hạnh lành
Bức tranh nghiệp thật khéo
Đều do tâm vẽ ra.
Nghiệp hết, quả không còn
Thay đổi từng sát-na
Chỉ tự nghiệp là bạn
Người khác làm sao được.
Khéo điều phục thân mình
Như lý mà an trụ
Trang sức bằng tự nghiệp
Không do ai làm ra.
Ở trong trăm ngàn đời
Chưa bao giờ rời xa
Ai thấu tỏ sinh diệt
Và nhân quả chân thật.
Sẽ lìa các tội cấu
Đạt đến nơi bất diệt
Tất cả nghiệp đã tạo
Đến đâu cũng đuổi theo.
Như cắm nươg bánh xe
Xoay chuyển ở thế gian
Hãy dùng trí chọn lọc
Như lý mà tu tập
Là Bạc Điều Ngự Sư
Thoát hẳn mọi phiền não.*

M